

Waar doet-ie het van: Arend Kuipers

Arend Kuipers: 'Ik dacht altijd: ik kan hier in huis vooral ontvangen. Maar ik moet ook echt geven.' | beeld Jeroen Jumelet

16 november 2016, 03:00

Jan Pieter Rottier

Wij geven 5 artikelen per maand cadeau. Dit is nummer 1.

We kunnen onze verhalen alleen maken als betalende leden ons steunen.
Vind je christelijk betrokken journalistiek ook belangrijk?

Sluit je nu aan →

vanaf € 3,25 per week

In de leefgemeenschap waar Arend Kuipers woont, eten ze voornamelijk voedsel uit vuilnisbakken van supermarkten. In een leefgemeenschap in Nieuwegein woont Arend Kuipers (27). Gezamenlijkheid en duurzaamheid staan er hoog in het vaandel, en dat is precies de reden waarom hij er twee jaar geleden naartoe verhuisde met zijn vrouw. Bovendien is het leven heel goedkoop. En het is heel gezellig – zeker met sinterklaasavond.

Waar willen we gaan wonen? Over die vraag moesten Arend Kuipers en zijn vrouw Marleen twee jaar geleden goed nadenken. Ze woonden met veel plezier in Ede. Maar van het ene op het andere moment kregen ze het bericht: jullie moeten verhuizen. Ze verdienden in die tijd nauwelijks iets. De keus was dus: óf flink aan de bak en een huisje huren óf naar een leefgemeenschap verhuizen. Dat laatste leek hun wel uitdagend. Ze besloten om er bij verschillende langs te gaan. Bij Huize Humus in Nieuwegein klikte het meteen. Inmiddels wonen hij en zijn vrouw er nu twee jaar. Ze wonen er met negen volwassenen en één baby. Arend is promotiemedewerker bij de Bond tegen het Vloeken. 'Ik reis braderieën en beurzen af om de organisatie te vertegenwoordigen. Plekken onder andere waar onze achterban vertegenwoordigd is. Maar ik kom ook op plekken waar mensen ons niet kennen. Waarom ik dit werk doe? Eigenlijk omdat ik gewoon een baan nodig had. Tegelijk vind ik het wel mooi om taalbewustzijn bij mensen te creëren. Naast dit werk volg ik aan de Universiteit Utrecht nog de premaster en master Religiewetenschappen.'

Hoeveel verdient u met uw werk bij de Bond tegen het Vloeken?

'Duizend euro netto, en dan werk ik ongeveer tweeënhalve dag. Mijn vrouw doet dit werk ook en verdient hetzelfde.'

Is geld belangrijk voor u?

'Ik wil het zo onbelangrijk mogelijk maken, maar ik heb aan den lijve ondervonden dat je niet zonder kunt. Hiervoor verdiende ik net niet genoeg. Omdat we toen niet rondkwamen, was ik juist erg veel bezig met geld. Als we ergens heen moesten, moesten we steeds berekenen hoeveel een reis met het openbaar vervoer kostte. Of we gingen liften – waardoor we soms veel te laat aankwamen.'

U koos ervoor te gaan wonen in een leefgemeenschap. Waarom?

'Het samenleven spreekt me aan. Ik woonde met mijn vrouw in een appartementje in het centrum van Ede en merkte dat we allebei erg op onszelf gericht waren. En nu, als ik thuiskom uit mijn werk, moet ik veel mensen aandacht geven voor ik mijn eigen ding kan doen. Dat is significant anders, en veel mooier. Ik moet ook denken aan Jezus, die heel intensief met zijn leerlingen optrok. Dat vind ik inspirerend. Mijn vrouw was erg aangesproken door het duurzaamheidsaspect – iets dat ik later pas belangrijk ben gaan vinden.'

Het samenleven vindt u mooi, maar is dat nooit vervelend?

'Aan het begin vond ik het heerlijk. Het afgelopen halfjaar ben ik alleen erg druk geweest. De laatste vijf, zes weken ben ik nauwelijks thuis

geweest. En dan denk je: o ja, ik heb ook nog huisgenoten die daar van alles over vinden. Dat vergeet ik weleens. Ik dacht altijd: ik kan hier in huis vooral ontvangen. Maar ik moet ook echt geven, merk ik.'

Op welke manier speelt duurzaamheid een rol in de leefgemeenschap?

'We proberen onszelf op allerlei manieren bewust te maken van de verspillende maatschappij. Er zijn zo veel spullen in omloop! Daarom kopen we zo veel mogelijk tweedehands. Kleding onder andere – of het moet duurzaam en eerlijk geproduceerd zijn. De Fairphone is daar trouwens ook een goed voorbeeld van.'

Zo duurzaam mogelijk leven is wel lastig. Laatst nog hadden we een discussie over onze wc, die we met douchewater doorspoelen. Hoeveel zin heeft dat nou, zei ik. We eten nog steeds vlees, en voor de productie daarvan wordt heel veel water gebruikt. Overigens eten we vooral vlees dat supermarkten weggegooid hebben. Dan wordt het nog ergens voor gebruikt, concludeerden we.'

Hoe gaat dat, voedsel eten dat supermarkten weggegooid hebben?

'Zo'n tachtig procent van ons voedsel komt uit vuilnisbakken bij supermarkten. Drie keer in de week gaan we langs bij verschillende adressen, en dan komen we met volle bigshoppers terug. Je moet goed kijken of er geen plekje op zitten – maar we doen dit al zo lang, dat is niet moeilijk. Die plekjes kun je er bij groenten makkelijk afsnijden. Met vlees is het lastiger, hoewel het vaak op de dag voor het over de datum is al wordt weggegooid, en dan is het vaak nog goed. In de zomer laten we het overigens wel liggen.'

Beschrijf de mooie kanten van een leefgemeenschap eens.

'Ik zal een voorbeeld geven. Laatst had ik een meningsverschil met een huisgenoot. Het had met de wasmachine te maken. Daar hadden we bepaalde afspraken over gemaakt. Hij was daar niet bij, en wilde iets aan die afspraken veranderen. Ik werd daar echt heel boos over. Later hebben we het uitgepraat, en dat was eigenlijk heel tof. Door dit soort incidenten leer ik naar mezelf kijken. En ook naar de ander kijken, naar wat diegene belangrijk vindt. Maar ook iets heel anders: van een stel in huis hebben we de geboorte van hun dochter van heel dichtbij meegemaakt. Tot twee uur 's nachts zaten we beneden film te kijken, wachtend tot ze geboren werd. En toen kwam vader huilend naar ons – het was zover.'

Op 5 december zal het vast ook gezellig zijn.

'We gaan het vieren met alle huisgenoten. Het wordt een gezellige, warme avond, denk ik, met veel pepernoten die supermarkten weggegooid hebben.'

We branden onze zelfgemaakte kaarsen, en maken muziek. We geven elkaar hilarische surprises en gedichten van een meter lang. Dat is dan ook het moment waarop we de ander op snoeiharde wijze duidelijk maken waarom diegene zijn of haar levenswijze moet veranderen, haha.'

Wat delen jullie allemaal samen?

'Alles in de keuken en de woonkamer. Hier in de woonkamer eten we ook samen van maandag tot en met donderdag. We delen ook een aantal kippen bijvoorbeeld, en de wasmachine.'

Zo leven is best wel goedkoop.

'We betalen huiskosten: 20 euro per persoon per week. Dat is voor gas, water, licht, internet, eten, drinken, onderhoud en reserves. Voor onze kamer, die 35 vierkante meter is, betalen we vierhonderd euro per maand.'

Hoe zorgen jullie dat alles eerlijk verloopt?

'We zijn een stichting. Dat betekent dat we een ledenvergadering houden, en een voorzitter en een penningmeester hebben. Die penningmeester houdt alle bonnetjes en al het huishoudgeld bij. Daar heeft hij een heel systeem voor opgezet. Dit werkt allemaal heel prettig. De huur betaalt iedereen aan de woningbouwcorporatie.'

Waarom geeft u uw geld graag uit?

'Een keer in de week gaan mijn vrouw en ik met een groep kitesurfen. Een nieuwe kite-uitrusting kost veel geld: 2000 euro voor een nieuwe set. Maar wij hebben hem tweedehands gekocht, voor 500 euro. Over dit soort dingen discussiëren we ook veel thuis – want wat is een goeie koop? Nieuw of tweedehands?'

Wat is uw grootste miskoop?

'We hebben een kite voor 500 euro gekocht, maar hij is te klein. Dus hij staat te koop, maar tot nu toe hebben we nog geen reactie gehad.' ■